

Gelezen

"In deze periode van oorlogsdreiging, waar zoveel waarden verbleekt zijn, stellen we vooral nog vertrouwen in de kunstenaar."

(Ernest Van Buynder, algemeen voorzitter Willemsfonds en Adjunct-Commissaris Generaal voor Internationale Samenwerking in *Het Laatste Nieuws*, 29/01/1991)

"Jammer ook dat de eerste Memphis op flauwekul eindigde, en die flauwekul had -kan het nog anders - iets met theater te maken. Een buslading liefhebbers van het genre begaf zich naar Frankfurt om er "The sound of one hand clapping" van Jan Fabre te ondergaan. (...) Een liefhebber van het genre getuigde dat de voorstelling heel bijzonder was (...). Er weerklonken nog een paar overspannen kreten die men van de theaterkritiek had opgelopen." (RV, *Humo*, 05/02/1991)

"De enige reden die ik kan bedenken dat Vlaamse acteurs zo geliefd zijn in Nederland, is juist vanwege die spelvreugde. Zij richten zich weer onmiddellijk tot de toeschouwer, iets wat lange tijd verboden was. Zij hebben het theater warmte teruggegeven. Hun spel is erotischer dan dat van Hollandse acteurs, zinnelijker. Iemand als Katelijne Damen bij voorbeeld in *Strange Interlude*. Alles

wat ze doet heb ik al eerder gezien, duizend maal eerder, tot en met haar grote gebaar, en toch geeft ze aan haar gevoelens opnieuw gestalte."

(Eric Schneider, in *Cultureel Supplement NRC Handelsblad* 15/02/1991)

"Het is schrikbarend dat alleen de Blauwe Maandag volle zalen trekt, terwijl de stoelen voor eenieder ander leeg blijven. En met het experiment is het helemaal flauw gesteld. Avant-gardisten dient men te mijden, men keert ze hoofdschuddend de rug toe, laakt hun pretentie, begrijpt ze niet. Men zweert in het teater opnieuw bij de tekst. Konservatisme."

(*De La Barrikade*, 15/01/1991)

"Ik heb in het Reizend Volkstheater 200 keer *De Vrek* gespeeld met Luc (Philips), een klein rolletje, maar toch voldoende om de man te leren kennen. Hij wilde ons teveel bevaderen, mij in elk geval. Dora (Van der Groen) werkte totaal anders. Wat ze vertelde leek me eerst Chinees, ze gooide meteen alles weg wat Philips ons had geleerd. Iets of iemand naspelen was taboe. We moesten het allemaal in onszelf zoeken, naar binnen kijken. Met haar eigenzinnige aanpak heeft (zij) ontzettend veel teweeggebracht"

"Wat de drie grote gezelschappen (KVS, KNS, NTG) gemeen hebben is hun fabriekskarakter. Men programmeert acht stukken op een jaar, men stopt acteurs en actrices in stukken waar ze geen enkele voeling mee hebben. Gesprekken daarover zijn vrijwel onbestaande, laat staan dat er heftig zou gediscussieerd worden. Je speelt wel veel maar eigenlijk ben je niet aan het acteren, je bent een uitvoerder. Weinig inbreng, spelen op de automatische piloot. Of je daar nu goed of slecht presteert, je loon wordt toch gestort."

"Een vaste baan en een acteercarrière, dat rijmt eigenlijk niet. Veel problemen in en rond het theater in Vlaanderen, kunnen niet opgelost worden wanneer men niet aan het sociale karakter van die problemen durft te raken. Er staan veel acteurs en actrices op de planken die daar eigenlijk niet horen te staan. Die hun ding doen omdat ze er voor worden betaald, tot de pensioengerechtigde leeftijd. Die het publiek niks meer geven."

(Vic De Wachter, in *Het Laatste Nieuws*, 09/02/1991)

'Morris made some serious missteps offstage. His *Batman* T-shirts, mop of brown curls and gay lifestyle challenged local artistic sensibilities. It

didn't help that he had posed nude in the magazine *Vanity Fair*. But his worst mistake may have been to publicly lambaste his predecessor, Maurice Béjart, a cultural icon who directed dance at the Monnaie for 27 years, as 'bombastic, vulgar and megalomaniac.' Following Mythologies, the dance establishment declared war upon Morris; one reviewer described Morris as 'fatter and more clumsy than ever.' Morris appeared to take his dismissal in stride. Once his contract expires in June, his troupe will return to New York, where audiences and critics comprehend his leaps of imagination.'

(Meggan Dissly, *Newsweek*, 21 januari 1991.)

"Belangenbehartigers die de tijd kunnen uittrekken om kabinetten en administraties plat te lopen, krijgen in dit vacuüm meer belang dan hardwerkende, risiconemende kunstenaars. Het gepronk met een paar 'internationale' successen gaat fundamenteel niets veranderen aan de achterstand van de cultuur in dit land."

(Walter Tillemans, *Raamkrant*, februari 1991)

Bert Van Uyttsel

Gebeurd

Weest geprezen

Limelight voor 10 jaar programmeren en produceren in Kortrijk, het Dallas van Vlaanderen : proficiat.

Tone Brulin ontving de prijs van de 'Koninklijke Persvereniging Europa-Derde Wereld' voor zijn gehele oeuvre.

Jury bekroont jonge **Vlaamse architecten in Moskou** : De Architectuurcommissie van de OISTAT (Internationale organisatie voor Scenografen, theaterarchitecten en Theatertechnici) en de Theaterunie van de USSR maakten onlangs de resultaten bekend van de Internationale Architectuurwedstrijd, die in het voorbije jaar werd uitgeschreven, voor het ontwerpen van het "Chambre Theatre Art Centre" in het Hermitage-park te Moskou. Van de 239 inzendingen werden er 215 conform de voorschriften aan een internationale jury voorgelegd. Filip De Wael en Koen De Keyser,

beiden uit Gent en pas afgestudeerd aan het Hoger Architectuurinstituut Sint-Lukas, werden door de jury bekroond voor hun respectievelijke inzending. Naast de twee Vlaamse inzendingen bekroonde de jury nog drie ontwerpen uit Groot-Britannië, twee uit de Sovjet-Unie, en één uit Duitsland.

Friedrich Dürrenmatt overleed op 14 december 1990 op 69-jarige leeftijd. In het Duitse taalgebied was hij één van de reuzen van de theaterliteratuur. Zijn belangrijkste werken schreef hij in de jaren vijftig en zestig.

Jac Heijer overleed op 29 januari 1991. Hij was jarenlang verbonden aan *NRC-Handelsblad* als toneelcriticus en verwierf in die functie een unieke plaats binnen het theaterbestel, door zijn persoonlijke, nooit gratuite benadering van het medium en zijn dusdanige betrokkenheid bij de ontwikkeling van het Nederland-

se theater gedurende de voorbije 20 jaar.

Televisie : met de hulp van de voorgedraaide vragen van regisseur Mark De Geest, twee uitgebluste technici, (geluids- en cameraman), en de gelatenheid van presentator Paul Carpentier (acteur bij het Speeltheater) wist **Memphis**, het nieuwe kunstprogramma van de BRT - in het onderdeel podiumkunsten - de hand aan zichzelf te slaan. Niet dat de rest van die pilootaflevering beter was, maar deze nietszeggende praatjes bij nog minder zeggende plaatjes bleken niet meer dan koren op de molen van diegenen die theater en dans nu eenmaal als een aberratie in het menselijk gedrag beschouwen. Met enig zelfrespect had men dit item genadeloos geschrapt. Dat men hiermee grandioos onrecht deed aan de impact van dit imponerende werk van **Jan Fabre** met het Frankfurt

Ballett op het Duitse publiek én op het gezelschap (en niet te vergeten aan het medium televisie) wordt dan tenminste hier vermeld.

Van ophouden weten : **Mickery** Amsterdam, onder bezieling van **Ritsaert ten Cate**, houdt op te bestaan, en dat vanaf juni 1991. Met de glimlach, zeggen ze zelf. Jarenlang hebben zij ingestaan voor de programmatie van belangwekkende buitenlandse producties in Amsterdam en ook daarbuiten. Mickery introduceerde o.a. La Mama, Living Theatre, Squat Theatre en later Love Theatre, Stuart Sherman e.a. **Wandelen sturen** : **Theo Van Rompay**, artistiek leider van de Brusselse **Beurschouwburg** wordt op het einde van de maand maart ontslagen. In Brussel roert allerlei, maar wat precies ? **Daan Bauwens**, artistiek leider van het **Kunstencentrum Vooruit** te Gent, heeft er zijn tijd eveneens opzitten.